فوتبال جهان

تکذیب اختلاف بلینگام و توخل

هری کین، کاپیتان تیم ملی انگلیس، شایعات پیرامون اختلاف میان جود بلینگام و توماس توخل پس از دیدار با نروژ در جام جهانی ۲۰۲۶ را به‌شدت رد کرد. کین در گفت‌وگو با رسانه‌ها تأکید کرد که حواشی مطرح‌شده صرفاً بزرگنمایی رسانه‌ای است و اتحاد تیمی عامل اصلی صعود سه‌شیرها به نیمه‌نهایی بوده است. او در واکنش به انتقاد توخل از کیفیت بازی تیم گفت بازیکنان خودشان بیش از هر کسی به عملکردشان واقفند و ذهنیت برنده تیم تحت هدایت این مربی آلمانی حفظ شده است. کین همچنین با دفاع از واکنش بلینگام، آن را ناشی از فشار بلافاصله پس از بازی دانست و از صراحت لهجه و صداقت توماس توخل تمجید کرد؛ ویژگی‌هایی که به باور او، توخل را به یکی از بهترین مربیان جهان تبدیل کرده است. رسانه‌های انگلیسی نیز با اشاره به شباهت‌های شخصیتی بلینگام و توخل، این تقابل‌ها را نشانه اشتیاق هر دو برای موفقیت انگلیس می‌دانند.

زومر با قرارداد سه ساله در تیم جدید

یان زومر، دروازه‌بان باتجربه و سوئیسی باشگاه اینتر، با امضای قراردادی سه ساله تا پایان فصل ۲۹- ۲۰۲۸ رسماً به کلوب بروخه بلژیک پیوست تا ماجراجویی جدیدی را در لیگ این کشور آغاز کند. این انتقال در شرایطی نهایی شد که قرارداد زومر با نراتزوری به پایان رسیده بود و او پس از سه فصل موفق از این تیم جدا شد. سنگربان ۳۷ ساله در فصل اخیر (۲۶-۲۰۲۵) عملکردی درخشان از خود به نمایش گذاشت و در ۴۳ بازی برای اینتر موفق به ثبت ۱۹ کلین‌شیت شد تا بار دیگر توانایی‌های فنی بالای خود را به رخ بکشد.

اسلوت در آستانه نیمکت هلند

آرنه اسلوت، سرمربی ۴۷ ساله و موفق لیورپول، در آستانه پذیرش هدایت تیم ملی هلند و جانشینی رونالد کومان قرار گرفته است. فدراسیون فوتبال هلند که پس از استعفای کومان به دنبال مربی جدید برای بازی‌های لیگ ملت‌ها در سپتامبر است، اسلوت را هدف اصلی خود قرار داده است. در این میان، باشگاه لیورپول برای صرفه‌جویی در پرداخت غرامت سنگین این مربی، آماده تسهیل این انتقال است. بر اساس توافق، لیورپول مابه‌التفاوت دستمزد اسلوت در تیم ملی هلند را پرداخت می‌کند تا مجموع دریافتی او با قرارداد آنفیلد برابر شود؛ راهکاری که میلیون‌ها یورو برای لک‌لک‌ها صرفه‌جویی مالی به همراه دارد. رفتار محترمانه اسلوت هنگام جدایی و کسب عنوان قهرمانی لیگ برتر انگلیس در اولین فصل حضورش (مه ۲۰۲۵)، مدیران لیورپول را ترغیب کرده تا مسیر حضور او روی نیمکت لاله‌های نارنجی را هموار سازند.

تلاش سیتی برای جذب پدیده مراکش

باشگاه منچسترسیتی تلاش‌های خود را برای جذب ایوب بوعدی، پدیده ۱۸ ساله و ستاره تیم ملی مراکش در جام جهانی ۲۰۲۶، به‌شدت افزایش داده است. به گزارش دیوید اورنستین، هافبک جوان باشگاه لیل فرانسه با درخشش در جام جهانی توجه غول‌های بزرگ اروپا را جلب کرده و باشگاه فرانسوی نیز برای فروش او اعلام آمادگی کرده است؛ هرچند برچسب قیمتی سنگین ۱۰۰ میلیون یورویی (۸۵ میلیون پوند) را برای او تعیین کرده‌اند. سیتی برخلاف سایر رقبا تمایلی به قرض دادن دوباره بوعدی ندارد و می‌خواهد او را مستقیماً به تیم اصلی اضافه کند.
پس از جدایی برناردو سیلوا و با توجه به پایان قرارداد رودری در سال ۲۰۲۷، سیتیزن‌ها به دنبال بازسازی خط هافبک خود هستند. در حالی که آرسنال و منچستریونایتد نیز وضعیت این بازیکن را زیر نظر دارند، منچسترسیتی فعلاً شانس بالاتری برای نهایی کردن این انتقال دارد.

اورایلی: مهار مسی چالش تکرارنشدنی زندگی من است

نیکو اورایلی، مدافع ۲۱ ساله منچسترسیتی و تیم ملی انگلیس، پیش از دیدار حساس برابر آرژانتین در نیمه‌نهایی جام جهانی ۲۰۲۶، از اشتیاق فراوان خود برای رویارویی با لیونل مسی خبر داد. اورایلی که وظیفه مهار فوق‌ستاره آلبی‌سلسته را در ورزشگاه آتلانتا بر عهده خواهد داشت، بازی در مقابل او را فرصتی بی‌نظیر و تاریخی دانست. او در مصاحبه با بی‌بی‌سی، با تمجید از کاپیتان آرژانتین، مسی را بهترین بازیکن تاریخ فوتبال معرفی کرد و افزود تقابل با او در این مرحله از تورنمنت، چالشی فوق‌العاده جذاب است.

وقت‌کشی به سود رسانه‌های آمریکایی!

وقفه‌های اجباری سه دقیقه‌ای «هایدریشن بریک» در جام جهانی ۲۰۲۶، فراتر از یک تصمیم پزشکی، به ابزاری طلایی برای درآمدزایی شبکه‌های تلویزیونی تبدیل شده است. فیفا با اجرای این وقفه‌ها در هر نیمه، فرصت بی‌نظیری برای پخش آگهی‌های بازرگانی ایجاد کرده؛ به طوری که شبکه آمریکایی فاکس تنها از این محل درآمدی دست‌کم ۲۵۰ میلیون دلاری کسب خواهد کرد. این تحول مالی چشمگیر، لیگ‌های اروپایی نیازمند منابع مالی مانند لالیگا، سری‌آ و لیگ فرانسه را ترغیب کرده تا در آینده این وقفه‌ها را تحت عنوان «وقفه‌های تاکتیکی» پیاده‌سازی کنند، هرچند لیگ برتر انگلیس همچنان مقاومت می‌کند. کارشناسان معتقدند با توجه به ثابت ماندن درآمدهای حق پخش سنتی، این مدل نوین تبلیغاتی که با پیشتازی رسانه‌های آمریکایی هدایت می‌شود، به زودی ساختار اقتصادی پخش مسابقات فوتبال در سراسر جهان را تغییر خواهد داد.

تکرار یکی از تاریخی‌ترین تقابل‌های فوتبال جهان

دست خدا، نسخه ۲۰۲۶

پیش بازی

فرخ حسابی
خبرنگار

چهار سال پس از قهرمانی در قطر، آرژانتین تنها یک گام با حضور دوباره در فینال جام جهانی فاصله دارد اما این بار در مسیر دفاع از عنوان قهرمانی باید از سد رقیبی عبور کند که پس از سال‌ها دوباره به جمع مدعیان اصلی فوتبال جهان بازگشته است. انگلیس و آرژانتین چهارشنبه شب در ورزشگاه آتلانتا، یکی از حساس‌ترین و پرحاشیه‌ترین دیدارهای جام جهانی ۲۰۲۶ را برگزار می‌کنند. مسابقه‌ای که برنده آن در فینال به مصاف برنده دیدار فرانسه و اسپانیا خواهد رفت.
این تقابل، تنها یک مسابقه فوتبال نیست. رقابت دو تیم، همواره با خاطرات فراموش‌نشدنی جام‌های جهانی، از نبردهای دهه ۶۰ میلادی گرفته تا بازی تاریخی سال ۱۹۸۶ و گل‌های مشهور دیگو مارادونا، گره خورده است. حالا نسل جدید دو تیم با هدایت توماس توخل و لیونل اسکالونی، فصل تازه‌ای از این رقابت کلاسیک را رقم خواهند زد.

انگلیس؛ یک قدم تا پایان انتظار ۶۰ ساله

انگلیس در سال‌های اخیر به لطف ثبات ایجادشده از دوران گرت ساوتگیت، به یکی از تیم‌های همیشگی مراحل پایانی تورنمنت‌های بزرگ تبدیل شده است. سه‌شیرها از سال ۲۰۱۸ تاکنون چهارمین حضور خود در مرحله نیمه‌نهایی رقابت‌های معتبر را تجربه می‌کنند؛ آماری که با کل تاریخ فوتبال این کشور پیش از آن برابری می‌کند.
البته مسیر شاگردان توخل تا این مرحله چندان هموار نبوده است. آنها پس از عبور از مرحله گروهی، ابتدا با دشواری از سد کنگو گذشتند، سپس در ورزشگاه آزتکا مکزیک نمایشی پرتنش ارائه کردند و در نهایت نیز برابر نروژ تا آستانه حذف پیش رفتند. در آن مسابقه، انگلیس با درخشش جود بلینگام و گل‌های دیرهنگام موفق شد شکست را با پیروزی ۲ بر یک در وقت‌های اضافه عوض کند. با وجود چهار پیروزی متوالی و حداقل دو گل در هر مسابقه اخیر، ضعف‌های دفاعی همچنان نگرانی اصلی توخل محسوب می‌شود. انگلیس در بیشتر بازی‌های مرحله حذفی کنترل مسابقه را از دست داده و برابر آرژانتینی که استاد استفاده از کوچک‌ترین اشتباهات است، چنین لغزش‌هایی می‌تواند بسیار پرهزینه باشد.

آرژانتین؛ هنوز راه پیروزی را بلد است

آرژانتین نیز اگرچه با شش پیروزی متوالی به نیمه‌نهایی رسیده، اما برخلاف ظاهر نتایج، مسیر آسانی را پشت سر نگذاشته است. شاگردان لیونل اسکالونی در مراحل حذفی بارها تا مرز حذف پیش رفتند، اما هر بار با تجربه و شخصیت قهرمانانه خود بازگشتند.
آلبی‌سلسته ابتدا مقابل کیپ‌ورد و سپس برابر مصر با مشکلات جدی روبه‌رو شد و حتی در دیدار یک‌هشتم نهایی تا دقایق پایانی دو گل از حریف عقب بود، اما با یک بازگشت خیره‌کننده ورق را برگرداند. در مرحله یک‌چهارم نهایی نیز سوئیس سرسخت تا وقت‌های اضافه مقاومت کرد و تنها پس از اخراج جنجالی بریل امبولو، آرژانتین توانست با گل‌های خولیان آلوارس و لائوتارو مارتینس راهی نیمه‌نهایی شود.
قهرمان جهان اکنون ۱۳ پیروزی پیاپی را تجربه کرده و تنها دو برد دیگر تا دفاع از عنوان قهرمانی فاصله دارد. هرچند میانگین سنی این تیم نسبت به چهار سال قبل افزایش یافته، اما اسکالونی همچنان ترکیبی از تجربه، کیفیت فنی و شخصیت برنده را در اختیار دارد؛ ویژگی‌هایی که بارها آرژانتین را از موقعیت‌های دشوار نجات داده است.

جدال ستاره‌ها

بزرگ‌ترین جذابیت این مسابقه، تقابل دو ستاره‌ای است که هر کدام نماد نسل خود هستند. لیونل مسی در ۳۹ سالگی همچنان رهبر بی‌چون‌وچرای آرژانتین است. فوق‌ستاره آلبی‌سلسته تاکنون هشت گل به ثمر رسانده و دو پاس گل نیز ثبت کرده تا همچنان یکی از اصلی‌ترین مدعیان کسب کفش طلای جام باشد.
در سوی مقابل، جود بلینگام به مهره تعیین‌کننده انگلیس تبدیل شده است. هافبک رئال مادرید با شش گل، موتور هجومی سه‌شیرها بوده و در دو بازی اخیر با دو دبل متوالی، نقش اصلی صعود تیمش را ایفا کرده است. حرکت‌های بدون توپ، نفوذ از عمق و قدرت گلزنی او می‌تواند برای خط میانی آرژانتین دردسرساز باشد.
البته نقش هری کین نیز کمتر از بلینگام نیست. کاپیتان انگلیس با عقب کشیدن مدافعان مرکزی، فضا را برای هافبک‌های هجومی تیمش باز می‌کند و این همکاری می‌تواند کلید شکستن ساختار دفاعی آرژانتین باشد.

نبرد تاکتیکی در دو جناح

توخل احتمالاً تلاش خواهد کرد از سمت چپ زمین بیشترین فشار را وارد کند؛ جایی که آنتونی گوردون با نفوذهای خود، ناهوئل مولینا را تحت فشار قرار خواهد داد. در سمت مقابل نیز بوکایو ساکا با دریبل‌های انفجاری خود، نیکولاس تاگلیافیکو را به چالش خواهد کشید.
در اردوگاه آرژانتین، همه چیز حول محور آزادی عمل مسی شکل می‌گیرد. اسکالونی امیدوار است رودریگو دی‌پل، انزو فرناندس و الکسیس مک‌آلیستر با کنترل میانه میدان، فرصت لازم را برای درخشش شماره ۱۰ فراهم کنند. در خط حمله نیز احتمال دارد خولیان آلوارس بار دیگر در کنار مسی از ابتدا به میدان برود، هرچند لائوتارو مارتینس نیز پس از گلزنی مقابل سوئیس شانس حضور در ترکیب اصلی را دارد.

نیمه نهایی

چهارشنبه
22:30
انگلیس - آرژانتین

سرمربی: توماس توخل	سرمربی: لیونل اسکالونی
جردن پیکفورد	امیلیانو مارتینس
ازری کونسا	ناهوئل مولینا
جان استونز	کریستین رومرو
مارک گوئهی	لیساندرو مارتینس
نیکو اورایلی	نیکولاس تاگلیافیکو
دکلان رایس	لئاندرو پاردس
الیوت اندرسون	رودریگو دی‌پل
بوکایو ساکا	انزو فرناندس
جود بلینگام	الکسیس مک‌آلیستر
آنتونی گوردون	لیونل مسی
هری کین	خولیان آلوارس

> رقابت دو تیم، همواره با خاطرات فراموش‌نشدنی جام‌های جهانی، از نبردهای دهه ۶۰ میلادی گرفته تا بازی تاریخی سال ۱۹۸۶ و گل‌های مشهور دیگو مارادونا، گره خورده است. حالا نسل جدید دو تیم با هدایت توماس توخل و لیونل اسکالونی، فصل تازه‌ای از این رقابت کلاسیک را رقم خواهند زد

برنده شو؛ به خاطر دیگو، برای فالکلند

آخرین قطعه از پازل جاودانگی مسی

چهره

در آستانه ششمین حضور لیونل مسی در جام جهانی، باور عمومی بر این بود که او دیگر همه قله‌های فوتبال را فتح کرده است. پس از تکمیل ویترین افتخاراتش در قطر، این بیم وجود داشت که او در ۳۹ سالگی نه تنها نتواند چیزی به میراث خود اضافه کند، بلکه شاید خدشه‌ای هم به آن وارد سازد. اما مسی کل دوران حرفه‌ای خود را با به سخره گرفتن محاسبات روی کاغذ گذرانده است؛ او در مسیر رسیدن آرژانتین به نیمه‌نهایی جام جهانی ۲۰۲۶، با تبدیل شدن به بهترین گلزن و بهترین پاسور تاریخ این تورنمنت، جایگاه خود را به عنوان «برترین بازیکن تمام دوران» (GOAT) تثبیت کرد.
با این حال، یک ماجرای عجیب در انتظار اوست. مسی علیرغم ۲۰۵ بازی ملی، تا به حال هرگز روبه‌روی تیم ملی انگلیس قرار نگرفته است. چهارشنبه شب در آتلانتا، این طلسم سرانجام شکسته خواهد شد. مسی پس از پیروزی در یک‌چهارم نهایی مقابل سوئیس گفت: «بازی با انگلیس همیشه خاص است چون آنها یک ابرقدرت فوتبالی هستند. این اولین بار است که مقابل آنها بازی می‌کنم. من جلوی همه تیم‌ها بازی کرده بودم جز انگلیس؛ به همین دلیل این یک مسابقه جذاب خواهد بود.»

سایه سنگین دیگو

مسی از بسیاری جهات راه دیگو مارادونا را رفته و حتی در برخی زمینه‌ها از او پیشی گرفته است. او پیش از آنکه با تکرار نقش حماسی مارادونا جام جهانی ۲۰۲۲ قطر را بالای سر ببرد، آرژانتین را در ورزشگاه ماراکانا، خانه معنوی رقیب دیرینه یعنی برزیل به قهرمانی کوپا آمریکا رسانده بود. با این حال، پیروزی بر انگلیس در جام جهانی، جنس دیگری از افتخار است. اگرچه لیونل اسکالونی، سرمربی آلبی‌سلسته، تلاش کرد با جملاتی نظیر «این فقط یک بازی فوتبال است»، حساسیت‌ها را کاهش دهد، اما همه می‌دانند که این تقابل هرگز یک بازی معمولی نیست. همان‌طور که خوزه مانوئل لوپز، هافبک تیم، اشاره کرد: «خارج از زمین فوتبال، این مسابقه‌ای با تاریخچه‌ای سنگین و سرشار از جراحت و دردهای قدیمی است.»
رقابت فوتبالی این دو کشور به جام جهانی ۱۹۶۲ بازمی‌گردد، اما جرقه اصلی کینه در سال ۱۹۶۶ روشن شد؛ جایی که الف رمزی، سرمربی سه‌شیرها، پس از یک بازی خشن در ومبلی، بازیکنان آرژانتین را «حیوان» خطاب کرد. نسل‌های جدیدتر شاید اخراج دیوید بکام در جام ۹۸ فرانسه را به یاد آورند، اما بدون توجه به سن و سال، نام انگلیس و آرژانتین ناخودآگاه همه را به یک نقطه پرتاب می‌کند: یک‌چهارم نهایی جام جهانی ۱۹۸۶ مکزیک؛ دراماتیک‌ترین و جنجالی‌ترین ۹۰ دقیقه تاریخ فوتبال.

خیرو شر

در ۲۲ ژوئن ۱۹۸۶، مارادونا دو گل به ثمر رساند که به بهترین شکل نشان داد چرا او دوقطبی‌ترین بازیکن تاریخ است. ابتدا گل معروف به «دست خدا» با عبور دادن توپ با دست از بالای سر پیتر شیلتون و سپس تنها ۱۱ دقیقه بعد، آغاز یک ماجراجویی شخصی، دریبل زدن پنج بازیکن انگلیس با ۱۱ لمس توپ و ثبت زیباترین گل قرن.
خورخه والدانو، مهاجم وقت آرژانتین، بعدها نوشت: «فوتبال دیگو بر پایه زیبایی، خلاقیت، غرور و شجاعت بنا شده بود. او یک گل ماورایی زد و در گلی دیگر تقلب کرد. او بالاتر از خیر و شر ایستاده بود.»
البته انگلیسی‌ها هرگز این‌طور به ماجرا نگاه نکردند. این بازی تنها چهار سال پس از جنگ فالکلند (مالویناس) برگزار می‌شد؛ نبردی خونین میان بریتانیا و آرژانتین بر سر حاکمیت جزایر اقیانوس اطلس جنوبی. مارادونا بعدها در مستند خود اعتراف کرد که شکست دادن انگلیس «یک انتقام نمادین و طعمی لذت‌بخش» برای خون‌های ریخته شده در مالویناس بود. او به هم‌تیمی‌هایش گفته بود: «هر کس از یک دزد سرقت کند، مشمول صد سال بخشش می‌شود و انگلیسی‌ها دزدهایی هستند که کارهای زیادی با ما کرده بودند.»

مأموریت یک‌نفره

هرچند مسابقه پیش‌رو در آتلانتا آن بار سیاسی سنگین سال ۸۶ را ندارد، اما بازیکنان آرژانتین پس از پیروزی اخیر خود در رختکن پایکوبی کردند و هم‌قسم شدند که انگلیس را «به خاطر مالویناس، به خاطر دیگو و برای آخرین جام جهانی لئو» شکست دهند.
روی کاغذ، شانس با انگلیسِ است، به‌ویژه اینکه آلبی‌سلسته تا اینجای جام نمایش‌های چندان مقتدرانه‌ای نداشته است. اما اگر آرژانتین ناامیدکننده بوده، مسی هرگز افت نکرده است. ثبت ۸ گل و ۲ پاس گل در ۶ مسابقه، برای هر بازیکنی یک کارنامه درخشان است، اما برای یک پیرمرد ۳۹ ساله که دیگر توان استارت‌های انفجاری مداوم را ندارد، چیزی شبیه به معجزه است.
کتاب تاریخ او هنوز بسته نشده است. مسی شاید هرگز نتواند با هاله اسطوره‌ای و فرازمینی مارادونا در خارج از زمین مسابقه برابری کند، اما پیروزی بر انگلیس در یک نیمه‌نهایی جام جهانی، آخرین جعبه خالی کارنامه او را پر خواهد کرد. همان‌طور که بازی سال ۱۹۸۶ تماماً درباره مارادونا بود، نیمه‌نهایی ۲۰۲۶ نیز می‌تواند به مأموریت یک‌نفره و حماسه شخصی لیونل مسی برای فتح دومین جام جهانی متوالی تبدیل شود.

مردانی که طعم نبرد با انگلیس را چشیده‌اند

تجربه تلخ و شیرین کادر فنی آرژانتین

گزارش

تقابل آرژانتین و انگلیس در جام جهانی، برای فوتبال آرژانتین هرگز فقط یک مسابقه نبوده است. این بازی، آمیزه‌ای از تاریخ، خاطره، غرور و رقابتی است که نسل‌های مختلف فوتبال این کشور را شکل داده است. حالا که آرژانتین باید در نیمه‌نهایی جام جهانی ۲۰۲۶ برابر انگلیس قرار بگیرد، کادر فنی لیونل اسکالونی بیش از هر زمان دیگری می‌داند که اهمیت این مسابقه فراتر از مسائل تاکتیکی است؛ زیرا بسیاری از اعضای این کادر، خود سال‌ها پیش در همین نبرد تاریخی حضور داشته‌اند.

بیننده گل مارادونا

پابلو آیمار بارها اعتراف کرده که علاقه‌اش به فوتبال در جریان تماشای دیدار تاریخی آرژانتین و انگلیس در جام جهانی ۱۹۸۶ شکل گرفت. او که آن زمان تنها شش سال داشت، همراه همسایه‌ها مسابقه را از تنها تلویزیون محله تماشا می‌کرد و پس از گل فراموش‌نشدنی دیه‌گو مارادونا، همان لحظه تصمیم گرفت روزی خودش نیز پیراهن تیم ملی آرژانتین را بر تن کند.
برای آیمار، آن مسابقه تنها یک خاطره نبود؛ نقطه آغاز مسیری بود که او را سال‌ها بعد به یکی از ستاره‌های فوتبال آرژانتین و امروز به یکی از اعضای مهم کادر فنی لیونل اسکالونی رسانده است.

نخستین نبرد نسل طلایی با انگلیس

اعضای فعلی کادر فنی آرژانتین نخستین تجربه خود برابر انگلیس را در رده جوانان پشت سر گذاشتند. در جام جهانی زیر ۲۰ سال ۱۹۹۷ در مالزی، تیم خوزه پکرمن در مرحله حذفی برابر انگلیس قرار گرفت؛ مسابقه‌ای که امروز برای بسیاری از اعضای نیمکت آرژانتین یادآور آغاز یک نسل طلایی است.
در آن دیدار، والتر ساموئل و پابلو آیمار از ابتدا در ترکیب حضور داشتند و لیونل اسکالونی نیز در نیمه دوم وارد زمین شد. گل‌های خوان رومن ریکلمه از روی نقطه پنالتی و سپس شوت تماشایی آیمار، آرژانتین را پیش انداخت و اگرچه انگلیس یکی از گل‌ها را جبران کرد، اما شاگردان پکرمن با پیروزی راهی مرحله بعد شد ند .
نکته جالب اینکه دیگو پلاسنته، سرمربی فعلی تیم‌های پایه آرژانتین، نیز در همان مسابقه یکی از بازیکنان ثابت تیم بود.

خاطره شیرین جام جهانی ۱۹۹۸

یک سال بعد، آرژانتین و انگلیس دوباره در جام جهانی فرانسه به هم رسیدند؛ مسابقه‌ای که هنوز هم یکی از جذاب‌ترین بازی‌های تاریخ این رقابت‌ها محسوب می‌شود.
روبرتو آیالا، دستیار فعلی اسکالونی، در آن مسابقه از ابتدا در قلب خط دفاعی آرژانتین به میدان رفت. دیداری پرحادثه که با گل گابریل باتیستوتا آغاز شد، سپس با درخشش آلن شیرر و مایکل اوون به سود انگلیس تغییر کرد و در نهایت روی ضربه ایستگاهی هوشمندانه خاویر زانتی، بازی ۲ بر ۲ مساوی شد. در ضربات پنالتی، کارلوس روآ با مهار ضربات پل اینس و دیوید بتی، قهرمان آرژانتین شد و آیالا نیز یکی از پنالتی‌های تیمش را با موفقیت به گل تبدیل کرد تا آلبی‌سلسته راهی یک‌چهارم نهایی شود.

زخمی که هنوز فراموش نشده است

اما همه خاطرات این کادر از انگلیس شیرین نیست. جام جهانی ۲۰۰۲ یکی از تلخ‌ترین فصل‌های فوتبال آرژانتین را رقم زد.
در آن تورنمنت، روبرتو آیالا به دلیل مصدومیتی که پیش از نخستین مسابقه برایش رخ داد، کل جام جهانی را از دست داد. والتر ساموئل در ترکیب اصلی حضور داشت و پابلو آیمار نیز در نیمه دوم وارد میدان شد، اما آرژانتین برابر انگلیس با پنالتی دیوید بکام شکست خورد.
آن باخت، سرآغاز حذف ناباورانه تیم مارسلو بیلسا از مرحله گروهی بود؛ ناکامی بزرگی که هنوز هم یکی از تلخ‌ترین خاطرات فوتبال آرژانتین محسوب می‌شود.

تجربه‌ای که امروز به کار می‌آید

اکنون، بیش از دو دهه پس از آن شکست، همان بازیکنان روی نیمکت هدایت آرژانتین نشسته‌اند. اسکالونی، آیمار، ساموئل و آیالا، هر کدام بخشی از تاریخ این تقابل را با پوست و استخوان لمس کرده‌اند؛ از پیروزی‌های خاطره‌انگیز گرفته تا شکست‌های دردناک.
همین تجربه می‌تواند یکی از مهم‌ترین سرمایه‌های آرژانتین در آستانه نبرد نیمه‌نهایی باشد؛ زیرا آنها بهتر از هر کسی می‌دانند بازی مقابل انگلیس چگونه مسابقه‌ای است و چگونه باید فشار روانی آن را مدیریت کرد.